

גמ"ר 5248/10/20 - מדינת ישראל נגד יהושע נסים עמר

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

07 פברואר 2023

גמ"ר 5248-10-20 מדינת ישראל נ' עמר

לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

יהושע נסים עמר

הנאשם

גזר דין

כתב האישום ייחס לנאשם עבירה של גרם מוות ברשלנות לפי הסעיפים 64 ו- 40 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] **תשכ"א-1961** (להלן: ה"פקודה").

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעובדות כתב האישום לפיהן, ביום 22.7.2020 בשעה 15:00 לערך, נהג הנאשם רכב מסחרי מסוג יונדאי מ.ר. 501819-98 (להלן: "הרכב") בכביש 44 (הסמוך לאזור) מכיוון מערב למזרח (להלן: "הכביש"), בואכה צומת מרומזר (להלן: "הצומת").

הנאשם נהג ברכב בנתיב השני מימין, לכיוון ישר בלבד (מזרח), מבין 4 נתיבי נסיעה בכיוון נסיעתו. הנתיב הראשון מימין הינו נתיב תחבורה ציבורית (נת"צ). מימין לנת"צ קיים כביש המוביל ליציאה אל כביש 4 (להלן: ה"יציאה") לתחבורה ציבורית בלבד כאשר הפנייה אליו אסורה ליתר כלי הרכב ובכלל זה רכבו של הנאשם, בהתאם לתמרור 428 הקיים במקום ואוסר על הפנייה ימינה.

אותה עת רכב יונתן חובש ז"ל (יליד 1985) (להלן: "המנוח") על אופנוע מסוג "אפרייליה 900" בנתיב הימני ביותר בכביש ובכיוון נסיעתו של הנאשם.

בהגיעו לצומת, סטה הנאשם בחדות מנתיב נסיעתו ופנה ימינה ליציאה לכביש 4. הנאשם עשה כן בניגוד לתמרורים ולמותר במקום, תוך חסימת נתיב נסיעת המנוח. עקב החסימה, התנגש המנוח בעוצמה עם דופן שמאל של האופנוע בצדו הימני קדמי של רכב הנאשם, הוטל לעבר מעקה הבטיחות הממוקם בצד הדרך, וראשו נחבט בשלביו של המעקה. (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהתאונה נגרם למנוח נזק רב מערכתי הכולל חבלת ראש קשה ומותו נקבע במקום, כמו כן כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

ביום 16.2.2021, כפרה ההגנה בכל עובדות כתב האישום וביום 6.6.2022, לאחר שמיעת ראיות, הורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ראיות לעונש מטעם התובע

תצהיר נפגעת העבירה - אמו של המנוח ת"ע/1.

גיליון הרשעות תעבורתי של הנאשם ת"ע/2.

גיליון הרשעות פלילי של הנאשם ת"ע/3.

ראיות לעונש מטעם הנתבע צו לפתיחת הליכי חדלות פירעון נ"ע/1.

תסקיר שירות מבחן מיום 27.11.2022 אשר פרטיו יובאו בפרק נסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש:

בפתח טיעוני המאשימה לעונש, דיברו מדם ליבם בני משפחת המנוח.

אימו של המנוח הגב' זיוה חובש סיפרה על יוני. ילד אהוב עם לב רחב וחיוך ביישני. גולנצ'יק. "בן לתפארת, אח מדהים וגאווה למשפחה ואבא מהסרטים". "עולם ומלואו שנגזל מאיתנו". היא סיפרה על בחור צעיר שהיה מקור לגאווה ונחת למשפחתו ולסובבים אותו. על הכאב והחלל שנפער בלב משפחה, שלא תחזור להיות כשהייתה "כל המשפחה נהרסה". היא ביטאה את הכעס על הנאשם אשר לא התנצל בפני המשפחה וביקשה להשית על הנאשם עונש מרתיע שישמש גם להרתעת הרבים. (ע' 206-207 לפרוטוקול החל משורה 20).

דודתו הגב' שרון דרעי סיפרה כי "יונתן היה האור של המשפחה". סיפרה על הכאב והצער של המשפחה וציינה כי המשפחה כולה נהרסה. היא כאבה את התנהלות הנאשם אשר לא התנצל וביקשה להשית על הנאשם את העונש המירבי. (ע' 207-208 לפרוטוקול החל מש' 20)

ב"כ המאשימה, הפנה בטיעוניו לעובדות כתב האישום, לנסיבות ביצוע העבירה ולערכים החברתיים שנפגעו. לשיטתו, מדובר ברשלנות גבוהה ועל כן לא ניתן להסתפק בעונש שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה לתקופה ארוכה וממושכת. הנאשם יצר את הסכנה עת נסע בנתיב שני מימין, כשלימינו נת"צ. פנה ימינה בצומת במקום בו מותרת נסיעה ישר בלבד ואסורה הפניה ימינה. הנאשם לא הביט במראות, חסם את דרכו של המנוח שהגיע מימינו וגרם למותו.

אותה עת היה המנוח כבן 35 נשוי ואב לפעוטה, כיום בת 4, שנותרה יתומה.

עברו הפלילי של הנאשם מונה 12 הרשעות אשר התיישנו וטרם נמחקו. עברו התעבורתי מונה 100 הרשעות בהן

עבירות בטיחותיות המעידות על זלזול מתמשך בחוק. לא מדובר ברשלנות רגעית או חד פעמית.

אשר לתסקיר שירות המבחן נטען כי מציג את הנאשם באור שלילי בצורה קיצונית, כבעל נטייה לאגוצנטריות הרואה בעיקר את צרכיו בניידות ומתקשה לראות את ההשלכות של התנהגותו על הסביבה והסיכון הרב העולה מבחירותיו. הנאשם אינו לוקח אחריות למעשיו. נוטה לחלוק את האשמה עם המנוח. תופס עצמו כנהג נורמטיבי וזהיר. מתכחש לעובדה כי סטה והתכוון לפנות ימינה בעת התאונה אלא היה זהיר והתאונה הייתה בלתי נמנעת. לבסוף ציין כי המלצת שירות המבחן לפיה העונש המתאים לנאשם הוא מאסר בדרך של עבודות שירות היא לכל היותר המלצה והפנייה לשירות המבחן אינה יוצרת ציפייה לגיטימית לענישה המומלצת על ידם.

טיעוני נחתמו בעתירה למתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון למשך 15 שנים ועד פסילה לצמיתות וציין כי העונש המקסימלי לעבירת גרם מוות ברשלנות אינו אות מתה והוא שמור למקרים חמורים, כדוגמת התיק שלפנינו, ההולמים ענישה מחמירה ומקסימלית.

ב"כ הנאשם טען לאלה:

התייחס לצערו העמוק של הנאשם אשר כואב את תוצאותיה הטראגיות של התאונה. מתקשה להתמודד עם היותו אחראי למותו של אדם אחר. מביע אמפתיה רבה לצער משפחת המנוח. מצב רוחו ירוד, הוא חש פחד, וסובל ממראות חוזרים וקשיים בשינה.

הוא חלק על טיעוני המאשימה וטען כי הענישה אינה נובעת מנקמה אלא ממכלול שיקולים לחומרא ולקולא. לשיטתו נסיבות קרות התאונה מלמדים כי נגרמה כתוצאה מהיסח דעת רגעי.

הסניגור התייחס בהרחבה והשיג על קביעות בית משפט בהכרעת הדין, בין היתר באשר לפניית הנאשם ימינה, מחדלי חקירה ומהירות המעורב. השגות הסניגור על קביעות הכרעת הדין אין להם מקום בטיעונים לעונש ואין בהם דבר וחצי דבר לשמש כ"טיעון לעונש" לעניין גזר הדין.

הסניגור ביקש כי הקביעה באשר למחדלי חקירה תפעל לטובת הנאשם לעניין העונש, בדומה למקרים אחרים כדבריו, בענישה מופחתת.

הפנה לתסקיר שירות מבחן שהוא חיובי ומאוזן וראוי כי בית המשפט, אף שכלל אין הוא מחוייב להמלצותיו ומסקנותיו, במקרה זה - יקבלם מטעמי שיקום, הגוברים על שיקולי ענישה, מעבר לכל שיקול אחר.

עוד ציין את נסיבות חייו של הנאשם אשר נמצא בהליכי פש"ר, מתגורר בגפו ביחידת דיור קטנה שכורה, עובד למחיתו כמחסנאי בחברה לחלקי חילוף ומצליח לדאוג לצרכיו הבסיסיים. הנאשם נעדר תמיכה משפחתית הן במישור האישי והרגשי והן במישור הכלכלי, והוצאתו בשלב זה ממעגל העבודה, עשויות לגרור השלכות כבדות שכן, אין לו לאן לחזור והוא ייזרק לרחוב.

עברו הפלילי של הנאשם התיישן למעט עבירה כלכלית.

לשיטתו, יש לשקול את ההיבט השיקומי במקרה זה וביתר שאת, בייחוד בשל העובדה שמדובר בעבריין פלילי שעשה

דרך והשתקם, שומר על יציבות תעסוקתית בשנים האחרונות ופועל בעקביות להסדרת חובותיו הכלכליים, ומשכך, ענישה בדמות מאסר עבדו היא בעייתית, הן בשל עברו והן לאור שיקומו. שכן, הנאשם הוא בן 68, בעל עבר פלילי שהשתקם, עשוי לשוב לסורו ולדרכים בלתי חוקיות במלחמת הקיום וההישרדות, משזו, החוקית, בה הוא מתאמץ להתמיד, תיגדע באחת, ככל שישלח למאסר.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית ענישה בדמות מאסר בפועל בדרך של ריצוי עבודות שירות למשך 9 חודשים לצד ענישה נלווית.

הנאשם בדבריו לעונש הביע את צערו וכאבו הרב לנוכח תחושות האובדן והצער של משפחת המנוח, תיאר כי המחשבות והכאב מלווים אותו בכל יום שעובר, מתעורר וישן עם המחשבות על הכאב שבמות המנוח, מתפלל מידי יום ומבקש מחילה, בין אם הוא אשם ובין אם לא. הוא לא רוצח, הוא כואב את כאב המשפחה ולא רצה שיקרה האסון שאירע.

עוד ציין את נסיבותיו האישיות, הוא בן 68, מתפרנס משכר של כ-6,000 ₪ לחודש, על כתפיו רובצים חובות כבדים מנשוא. הוא עובד קשה על מנת לעמוד בהתחייבויותיו בהליך הפש"ר. הוא הביע את חששו כי שליחתו לכלא תחייב פינוי יחידת הדיור בה הוא מתגורר, ועם שחרורו מהכלא לא יהיה לו לאן לחזור והיכן לעבוד וביקש את התחשבות בית המשפט במצבו.

כל צד תמך יתדותיו בפסיקה.

דין והכרעה

עסקין בתאונת דרכים בגינה קופחו חיי המנוח עקב נהיגה רשלנית של הנאשם.

הערכים המוגנים:

במעשיו, פגע הנאשם בערכים המוגנים של קדושת חיי אדם, שמירה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את התקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, **התשל"ז-1977**.

מידת הרשלנות: בהגיעו לצומת פנה הנאשם ימינה מנתיב שני מימין כאשר מימינו נת"צ וזאת בניגוד להוראה מפורשת המורה על נסיעה לכיוון ישר בלבד ואוסרת על פניה ימינה בצומת. מידת הרשלנות של הנאשם הינה גבוהה וחמורה בהתחשב, בין היתר, בנתונים הבאים: תנאי הדרך, קיומו של תמרור האוסר על פניה ימינה, חצים מסומנים על הכביש המורים על נסיעה ישר בלבד, מידת האור, מזג האוויר ושדה הראייה. הפנייה ימינה מתבצעת מהנתיב השני מימין, הנתיב מימין לנאשם הינו נת"צ.

למעלה מן הדרוש אציין כי גם אם טענת הנאשם הייתה מתקבלת לפיה רצה "לסטות" עדיין מדובר ברשלנות ברף הגבוה שכן מדובר בכוונה לסטות בכניסה לצומת, סטייה לנתיב תחבורה ציבורית בו הנסיעה אסורה לסוג הרכב עליו נהג הנאשם ולא מדובר בסטייה בהיסח דעת.

הנאשם פנה ימינה במקום בו הפנייה ימינה אסורה ובכך הפתיע את רוכב האופנוע המנוח שהיה לימינו, חסם את דרכו, וגרם למותו.

תוצאת התאונה טראגית וכואבת. בעל, אב בן, אח, נכד, אחיין ואדם אהוב אשר היה מקור לנחת וגאווה לכל סביבתו איבד את חייו והותיר אחריו אישה וילדה יתומה בת שנה וחצי בזמן התאונה.

דברי בני משפחת המנוח כפי שפורטו בפתח טיעוני הצדדים לעונש חוזרים ללב ולא ניתן למלא את החלל שנפער בליבם. חייהם השתנו ולא ישוּבו להיות כשהיו. אין ענישה שיכולה להלום את האבדה והחוסר כתוצאה ממותו של מר יונתן חובש ז"ל. בתי משפט גוזרים את הדין בהתאם לחוק ולפסיקת בתי המשפט תוך התייחסות לנסיבות התאונה, רמת הרשלנות, עברו של הנאשם, לצד שיקולים נוספים.

מדיניות הענישה הנוהגת:

אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גרימת מוות כתוצאה מנהיגה רשלנית, התווה בית המשפט העליון מדיניות לפיה בעבירות אלו יושתו על הנאשמים עונשי מאסר בפועל, מאחורי סורג וברית, ופסילה בת שנים, גם כאשר עסקין בנאשמים שהם אנשים נורמטיביים. המדיניות המחמירה נובעת מהצורך להילחם בנגע תאונות הדרכים.

ראו לעניין זה דברים שנקבעו בע"פ (עליון) 1920/14 **מדינת ישראל נ' אבירם** (פורסם בנבו, 26.04.15):

"בית משפט זה עמד לא פעם על הצורך להחמיר בענישה על מנת להילחם בנגע תאונות הדרכים בכלל ובאלה הקטלניות בפרט... נקיטת יד קשה נגד עברייני תנועה שגרמו בנהיגתם הרשלנית למותם של אחרים יש לה מקום גם באותם המקרים אשר בהם מדובר בנאשמים נורמטיביים שהעולם העברייני זר להם ואשר מטבע הדברים יתקשו להתמודד עם מאסר מאחורי סורג וברית. בהקשר זה כבר נפסק כי "אין מקום לענישה סלחנית מדי במקרים אלה ויש להעדיף את הצורך להעביר לציבור מסר ברור ומרתיע, אלא אם כן מתברר כי קיימות נסיבות אישיות חריגות ויוצאות דופן המצדיקות סטייה מרמת הענישה הראויה" (ראו, ע"פ 5787/04 שחאדה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.9.2004)). הטעם לכך הוא שאל מול הקושי אותו חווה הנאשם שגרם לתאונת הדרכים הקטלנית, ניצבים נפגעי הקטל בדרכים שחייבם נגדעו וכן בני משפחתם שחייבם השתנו ולא ישוּבו עוד לעולם להיות כשהיו. הממדים המדאיגים של הקטל בדרכים, מחייבים על כן הטלת ענישה מרתיעה גם כאשר הנהג הפוגע ניהל אורח חיים נורמטיבי טרם קרות התאונה".

עוד נקבע על ידי בית המשפט העליון כי ניתן לסטות מהמדיניות הנוהגת רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהן מדובר ברמת רשלנות נמוכה וכאשר מתקיימות נסיבות אישיות ויוצאות דופן, המצדיקות, חרף הכלל האמור, שלא לשלוח את הנאשם האינדיבידואלי למאסר מאחורי סורג וברית. ראו למשל פסיקת בית המשפט העליון בעניין ע"פ 2569/00 **שמעון דהן נ. מ"י**, [פורסם בנבו], ע"פ 1584/02 **גיבי אברמשוביץ נ. מ"י**, [פורסם בנבו], רע"פ 4732/02 **ענת**

סורפין נ. מ"י, [פורסם בנבו], רע"פ 4261/04 **יעקב פארין נ מ"י**, [פורסם בנבו], רע"פ 548/05, **מאירה לוי נ מ"י**, [פורסם בנבו], ע"פ 1319/09 **משה כהן נ. מ"י** [פורסם בנבו].

וכן ברע"פ 2996/13 **ניאזוב נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (מיום 13.8.14) נקבע:

"הם (-עונשי מאסר, ש.ז.א) משקפים את הצורך במאבק בקיפוח חיי אדם דרכים, המהווה, למרבה הצער, תופעה שכיחה במחוזותינו, ומדיניות הענישה משקפת את היחס לקדושת חיי אדם. האמת תורה דרכה, כי הענישה במקרי גרימת מוות ברשלנות בגדרי תאונות דרכים או תאונות אחרות היא אתגר קשה, שכן עסקינן ככלל בנאשמים נורמטיביים שמעו והתרשלו בהיסח הדעת של רגע, וחרב עולמן של שתי משפחות; בראש וראשונה, וברמה עילאית, של משפחת הקרבן שקופדו חיו בשל רשלנות; אליה נכמר הלב. אך במרבית המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולמשפחתו, לא רק בשל הענישה אלא בשל המעשה, ומאמינים אנו אפוא כי הנאשמים מתייסרים אף הם, בכלל וגם בפרשה שלפנינו... מכל מקום, בנסיבות אלה של אבדן חיים, לעובדת מותם של הקרבנות ולקדושת חייהם נודעת חשיבות רבה בענישה; עוד משכבר הימים כתב מ"מ הנשיא זילברג (ע"פ 211/66 שפירא נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד כ (3) 375, 382 (1966)) דברים אלה שלא פג טעמם: 'לי נראה כי הוראת המינימום האמורה בסעיף 64 של פקודת התעבורה (נוסח חדש) באה לטעת בלב האזרח יחס של הכרת כבוד מיוחדת בפני קדושת החיים, ולכן משהוכחה רשלנותו של הפוגע הממית שומה עלינו להטיל עליו עונש מאסר, חוץ אם אשמתו היא כקליפת השום ממש - דבר שלא אירע במקרה שלפנינו'."

הענישה אינה פעולת נקם. עקרון הגמול בענישה מתווה דרך לענישת החוטא כלפי החברה ואין בעונש כדי לרפא או להשיב לאחור את תוצאות מעשיו של הנאשם.

"עם כל הצער שבדבר סבורני כי יש ליתן במקרה דנן משקל מכריע לשיקולי הגמול וההרתעה ואין בנסיבותיו האישיות של המערער כדי להקטין את הצורך בהעדפת האינטרס הציבורי כי על המורשעים בעבירת גרם מוות ברשלנות יוטל עונש מאסר בפועל, כך שיועבר לכלל החברה מסר חד וברור כי יש להקפיד על חוקי התנועה על מנת להילחם בנגע תאונות הדרכים, הגובה מחיר כבד מדי יום." ראה ע"פ 6358/10 **קבהא נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (מיום 24.3.11).

על פניו, עוד בטרם אדרש לפסיקה, נקבע בחוק עונש מרבי - עד שלוש שנות מאסר ולא פחות מששה חודשים - בגין עבירה של גרם מוות ברשלנות. סע' 64 **לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961**.

מכלל פסק הדין מצאתי להתייחס אל אלה:

רע"פ 33/13 יניב לקטיבי נ' מדינת ישראל (נבו 19.03.2013) - הושתו על נאשם 26 חודשי מאסר בפועל; 18 חודשי מאסר על-תנאי; פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 15 שנים ותשלום פיצוי בסך ₪ 50,000 למשפחת המנוח. נאשם הורשע בגרימת תאונת דרכים, לאחר שביצע פניה שמאלה בניגוד לתמרורים וגרם למותו של המנוח שהגיע ממולו. בית משפט קמא קבע רשלנות לנאשם ברף גבוה ביותר, התייחס לעברו התעבורתי של הנאשם שכלל 48 הרשעות והימנעות

מנטילת אחריות לתוצאות התאונה וקבע מתחם ענישה שנע בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועלובין 12-20 שנות פסילה בפועל, לצד ענישה נלווית עברו של הנאשם. בימ"ש מחוזי התייחס ל תקופת המאסר המקסימלית בעבירת גרם מוות ברשלנות אשר עומדת על 36 חודשים, וקבע מתחם ברף התחתון 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וברף העליון עד 30 חודשי מאסר בפועל בנסיבות מחמירות. בימ"ש הקל בעונשו של הנאשם בקובעו כי ירצה עונש מאסר בפועל של 18 חודשים במקום 26 חודשים. יתר רכיבי העונש נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

רע"פ 4880/17 אלקס אולג קוסה נ' מדינת ישראל (נבו 21.06.2017) הושתו על הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי ועונשי קנס ופסילה ופיצויים למשפחת המנוח. נאשם הורשע בגרימת תאונת דרכים לאחר שסטה סטיה חדה ימינה, חסם את נתיב נסיעתו של רוכב אופנוע וגרם למותו. בית משפט קמא קבע רשלנות גבוהה לנאשם, התייחס לעברו התעברתי שאינו מכביד, למהירות נסיעת המנוח שלא היה בה לנתק את הקשר סיבתי בין התאונה ותוצאותיה ופסק כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-24 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה ממושכת 5-20 שנה. הערעור נדחה ונקבע כי העונש סביר ומאוזן המצוי ברבע התחתון של מתחם הענישה שנקבע. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה אף היא.

רע"פ 3761/11 מוחמד חלף נ' מדינת ישראל (נבו 18.05.2011) : הושתו על הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל, 20 שנות פסילת רישיון ו-7 חודשי מאסר על תנאי. נאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירה של גרם מוות ברשלנות כאשר בשל רשלנותו וחוסר עירנותו סטה לשול ימין, מבלי שהבחין ברכב שעצר בצד הדרך עקב תקלה ופגע בו בעוצמה רבה וגרר אותו למרחק של 12 מ' עד לעצירתו וכתוצאה מהפגיעה נהג הרכב שעמד בשול נמחץ למוות, הנוסעת שישבה לצידו נפצעה קשה והנאשם נחבל קלות. בית משפט קמא קבע רשלנות גבוהה לנאשם, אם כי לא "בקצה הסקלה", הנאשם, ללא עבר פלילי, אך עברו התעברתי מונה הרשעות קודמות. הערעור נדחה למעט לתקופת הפסילה אשר סווגה ל-20 שנות פסילה מנהיגה על כלי רכב כבד ו-8 שנות פסילה מנהיגה על רכב פרטי. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה .

גמ"ר (תעבורה חד') 3158-05-16 מדינת ישראל נ' מוחמד ג'בארין (נבו 06.02.2018) הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ו-60 חודשי פסילה לצד ענישה נלווית. נאשם הורשע ע"פ הודאתו, לאחר שחזר בו מכפירתו במהלך שמיעת הראיות, בגרם מוות ברשלנות עת שנכנס לצומת כשהאור ברמזור בכיוון נסיעתו אדום והתנגש ברכב המנוח וגרם למותו, הנאשם ונוסע שהיה עימו נחבלו אף הם. עובר לתאונה נהג הנאשם במהירות גבוהה של כ - 140 קמ"ש, העולה על המותר במקום, וללא פוליסת ביטוח בת תוקף. בית המשפט התחשב בכך שמדובר בבגיר צעיר, בן 19 בעת התאונה, שזו הייתה הסתבכותו הראשונה.

גמ"ר (תעבורה ת"א) 5067-07-17 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' דוד אברהמי (נבו 16.05.2019) הושתו 9 חודשי עבודות שירות ו-10 שנות פסילת רישיון לצד ענישה נלווית. נאשם הודה בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית עת שהיה מעורב בתאונת דרכים אשר אירעה, בין היתר, בעקבות סטייה כפולה שביצע מנתיב נסיעתו. נפסק כי רשלנותו הייתה משמעותית ביחס לרשלנות המנוח. נקבע מתחם העונש נע בין 8-18 חודשי מאסר, פסילת רישיון בין 7-15 שנים, לצד ענישה נלווית. בית המשפט זקף לזכות הנאשם את העובדה שהודה במיוחס לו ונטל אחריות, את עברו התעבורתי התקין ביחס לוותק הנהיגה ואת מצבו הנפשי בעקבות התאונה.

עפ"ת (מחוזי חי') 1267-05-16 רוברט חיזגילוב נ' מדינת ישראל (נבו 29.06.2016) הושתו על נאשם 9 חודשי מאסר בפועל ופסילה ל- 10 שנים. שם הורשע נאשם בגרימת תאונה קטלנית עת נהג באוטובוס ופגע ברכב שעמד בשול הימני ובלט אל תוך נתיב נסיעתו. בימ"ש קמא קבע כי מתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברח, פסילה בפועל לתקופה שבין 5 - 15 שנים, נקבע כי קיימת רשלנות תורמת מסוימת של המנוח. בערעור קוצר עונש המאסר ל-6 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות. נקבעה רשלנות רגעית וניתן משקל לגיל הנאשם יליד 1966.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 54913-03-14 זאהיר עאסי נ' מדינת ישראל (נבו 23.09.2014) : על נאשם נגזרו **20 חודשי מאסר, 15 שנות פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וקנס בסכום של 10,000 ₪**. נאשם אשר הורשע בגרם מוות ברשלנות עת נהג משאית מערביל בטון והחל להיכנס לצומת ולפנות שמאלה, בעוד האור ברמזור שבכיוון נסיעתו אדום, חסם את נתיב נסיעת המנוח התנגש ברכבו וכתוצאה מכך גרם למותו. נקבעה רשלנות גבוהה לנאשם. **ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, תקופת המאסר נותרה על כנה, רכיב הפסילה הופחת ל-12 שנים והקנס הועמד על 5,000 ₪**, יתר רכיבי הענישה נותרו כשהיו.

גמ"ר 119-04-11 פרקליטות מחוז דרום נ' סיסו (4.11.13), נגזרו על נאשמת 24 חודשי מאסר מהם 18 לריצוי בפועל מאחורי סורג וברח. נהגת הורשעה בגרימת מוות ברשלנות של שניים, עת סטתה מנתיב תוך נהיגה במהירות מופרזת, במהלך הסטייה הרכב התדרדר והתהפך על פני מרחק.

ערעור שהוגש למחוזי ב"ש נדחה לגבי הכרעת הדין והתקבל בחלקו באשר לחומרת העונש, כך שעונש המאסר שהוטל על המערערת הופחת ל-14 חודשי מאסר בפועל ו-6 חודשי מאסר על תנאי, זאת בהתחשב בפציעתה הקשה בתאונה ובשיקומה הארוך ובשים לב למצבה הנפשי והאישי המורכב עקב התאונה והיותה חיילת צעירה ונורמטיבית ונהגת צעירה וחסרת וותק בנהיגה.

גמ"ר (תעבורה תל אביב-יפו) 12575-07-19 מדינת ישראל נ' דוד דוידוב (נבו 02.08.2020) **הושתו על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל ו-12 שנות פסילת רישיון**. במקרה זה הנאשם שהורשע, ע"פ הודאתו, בגרם מוות ברשלנות, עת נהג באוטובוס בניגוד לכיוון הנסיעה, משמאל לקו הפרדה רצוף ואי תנועה בנוי שעה שנתיב נסיעתו היה חסום וגרם למות רוכב אופניים. נקבע כי הנאשם נהג **ברשלנות ברף הגבוה ביותר** תוך בחירה מודעת והתעלמות מההשלכות האפשריות של בחירתו ומדובר **ברשלנות רבתי**, אשר יש ליתן לה משקל ממשי בגזר הדין לאור הפסיקה הנוהגת. נקבע כי מתחם הענישה הראוי כולל מאסר בפועל, לתקופה שבין 15-30 חודשים ופסילה בפועל, לתקופה שבין 10-15 שנים. בית המשפט, התייחס לאשמה תורמת של המנוח שגם נהג ברשלנות ממשית, באופן בו נכנס לצומת, בניגוד לאור אדום ברמזור ולכיוון התנועה ובכך שלא חבש קסדה לראשו. **בערעור שהוגש למחוזי הופחתה הפסילה ל-9 שנים**, יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 29485-03-22 מדינת ישראל נ' אוראל נדלר (נבו 26.06.2022)

הנאשמת גרמה לתאונת דרכים שבמסגרתה נהרג רוכב אופנוע ונוסעת שהייתה רכובה עמו נחבלה חבלות של ממש, זאת משהנאשמת לא הבחינה שעצר לפנייה והמשיכה בנסיעה רציפה ופגעה בחלקו האחורי של האופנוע. בגזר הדין,

הוטל על הנאשם עונש הכולל 9 חודשי עבודות שירות ופסילת רישיון למשך 13 שנים, ואולם, בערעור שהגישה המאשימה באשר לקולת העונש, נקבע כי בשל רשלנותה הגבוהה של הנאשמת שהתבטאה בעיקר בכך שיכולה הייתה להבחין באופנוע שאורותיו דולקים ממרחק רב, וחרף זאת נסעה אחריו זמן ממושך ובסופו של דבר פגעה בו והביאה למות המנוח ולפציעתה הקשה של הנוסעת שהייתה רכובה עמו, ובהתחשב ברמת הענישה הנוהגת בתחום זה של עבירות, מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר.

בית המשפט המחוזי החמיר את עונשה של הנאשמת והעמידו על 15 חודשי מאסר שעשרה חודשים מתוכם ירוצו תחת סורג וברית.

רע"פ 2957/12 יהודה חן נ' מדינת ישראל (נבו 15.07.2012): נגזרו על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וכן פסילה לתקופה של 15 שנים. שם הורשע הנאשם ע"פ הודאתו בגרימת תאונת דרכים ברשלנות לאחר שגרם למות אישה נכה בכיסא גלגלים, שחצתה את מעבר החצייה בליווי המטפלת שלה. הנאשם שהיה בנתיב הימני כ-200 מ' אחרי רכב שעצר בנתיב שמאלי לאפשר לה לחצות. נקבע כי הנאשם נהג באופן רשלני ביותר ואף התחשבו לחומרא בעברו התעבורתי המכביד ביותר, "עבריו תעבורתי סידרתי" כהגדרת בית המשפט (112 הרשעות קודמות), ומצאלהקל עימו במידה מסוימת לאור הודאתו המיידית, בכך שהביע חרטה ובכך שתתם לבנו כליה. ערעור ובר"ע לעליון- נדחו.

נוכח הנסיבות שפורטו לעיל ובדגש על רמת הרשלנות הגבוהה שמצאתי באופן נהיגתו של הנאשם, אני סבורה כי מתחם הענישה הראוי במקרה שבפני כולל מאסר בפועל, לתקופה

שבין 15 חודשים ועד 30 חודשים, פסילה בפועל לתקופה שבין 8 עד 20 שנים, מאסר על תנאי ופיצוי למשפחת המנוח.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

תסקיר שירות המבחן.

הנאשם כבן 68, גרוש, אב לבן בגיר המתגורר בארה"ב. מתגורר בגפו ומתפרנס מעבודתו כמחסנאי. בהמשך נדרשה קצינת המבחן לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולרקע המשפחתי בהם הנאשם נעדר סביבה משפחתית תומכת והקשר עם בנו ונכדו אינו הדוק. הוא מצוי בחובות כספיים, הליך פשיטת רגל והסדר חובות. מתגורר ביחידת דיור קטנה ודואג לצרכיו הבסיסיים. שירות המבחן התרשם כי היקף ואופי הרשעותיו של הנאשם בתעבורה מעידים על נטייתו להתנהג כנהג באופן אגוצנטרי ובחוסר זהירות, כשרואה לנגד עיניו בעיקר את צרכיו בניידות ומתקשה לראות את הסיכון הנובע מהתנהגותו וההשלכות על הסביבה. הוא תופס עצמו כנורמטיבי וזהיר. מתקשה לקבל אחריות מלאה לקרות התאונה וסבור כי התאונה הייתה בלתי נמנעת.

לדברי הנאשם ביום התאונה רצה לסטות מנתיב ולא לפנות ימינה, הוא לא הבחין במעורב אשר לדבריו הגיע במהירות. במסגרת האבחון הודה כי לו היה מסתכל פעם נוספת אפשר שהיה מבחין באופנוע על אף מהירות נסיעתו.

אירוע התאונה משפיע על הנאשם אשר מבטא צער עמוק, כאב ואמפתיה למשפחת המנוח. הוא מתקשה להתמודד עם היותו אחראי למות אדם אחר. סובל מקשיי שינה, מראות חוזרים ומצב רוח ירוד.

הנאשם חושש מענישה מחמירה של ריצוי עונש מאסר בכלא אשר יוביל להתדרדרות במצבו הכלכלי ואובדן מקום מגוריו.

על פי הערכת הסיכון, הנאשם נעדר גורמי תמיכה בסביבתו, אישית, רגשית וכלכלית כך שנותר עם חוויה פנימית של הישרדות ובדידות. עברו התעבורתי מעיד כי היה מרוכז בעצמו ובצרכיו ופחות ער להשלכות התנהגותו. אולם הוא בעל ערכים תקינים המתאמץ לשמור על תפקוד תקין, יציבות תעסוקתית והסדרת חובותיו.

על פי קצינת המבחן, הישנות התנהגות פוגענית מצד הנאשם נמוכה גם נוכח הפסילה שתושט עליו.

התסקיר נחתם בהמלצה, לאור שיקולי שיקום ושיקולים אישיים, להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות וצו מבחן לשנה במסגרתו תבחן גם אפשרות לשלבו בקבוצה טיפולית.

עוד הומלץ להורות על המשך ליווי שירות המבחן את הנאשם במידה ויושת עליו עונש מאסר בפועל לריצוי בכלא.

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות ומשכך לא תעמוד לזכותו הודאה ונטילת אחריות.

הנאשם הביע חרטה וצער עמוק על תוצאות התאונה.

לנאשם 12 הרשעות בפלילים אשר התיישנו אולם טרם נמחקו.

הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1974 ולחובתו 100 הרשעות בתעבורה, ביניהן בעברו הרחוק הרשעות חוזרות ונשנות של נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא ושתי תאונות דרכים. יתר הרשעותיו רובן מסוג ברירות משפט כשבעשור האחרון צבר לחובתו 16 הרשעות בתעבורה רובן ברירות משפט.

טענת ההגנה לשיקום הנאשם אשר מצוי בתהליך שיקומי במובן זה שלא נרשמה לחובתו הרשעה בפלילים, מדובר באדם בן 68 המנסה להסדיר את חייו וחובותיו - אינה מצדיקה הקלה בעונש מטעמי שיקום של ממש. גם המלצת שירות המבחן בה נאחזת ההגנה, אין בה כדי להצדיק הקלה בעונש מטעמי שיקום ואינני מקבלת את המלצות שירות מבחן לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות. המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט (ראה רע"פ 7257/12, **סנדרוביץ נגד מדינת ישראל**).

נתתי דעתי לכלל הפסיקה שהגישה ההגנה לרבות לעניין מתחמי ענישה, מחדלי חקירה ושיקולי שיקום ואין המדובר במקרים דומים. כל מקרה נבחן לגופו.

אשר לפסיקה הנוגעת לשיקולי שיקום אליה הפנה הסניגור דנה במקרה של נאשם חולה במחלה קשה (ראה ע"פ 5669/14 **לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.12.2015)) או בבחור צעיר בן 19 אשר עבר הליך שיקומי ממושך (ראה ע"פ (מחוזי נצ') 20564-04-17 **ג'לאל בן ג'מאל סלטי נ' מדינת ישראל** (נבו 23.12.2018)) ואין זה הדבר במקרה שלפנינו.

עברו התעבורתי של הנאשם ונסיבות התאונה מלמדים על קלות דעת וזלזול מתמשך בכל הנוגע לחוקי התעבורה, גם אם בעשור האחרון הפחית את כמות הרשעותיו באופן יחסי עדיין מדובר בהרשעות בעבירות בטיחותיות החוזרות על עצמן כמו שימוש בטלפון נייד במהלך נהיגה - 8 הרשעות- בפרק זמן של 6 שנים! עוד הורשע בעבירות בטיחותיות של אי מתן זכות קדימה להולך רגל, אי ציות לתמרורים ועוד. כל אלה ועוד לא רק שאינם מאפשרים הקלה בעונש כי אם להיפך. סופו של דבר, התנהגות הנאשם בכביש הובילה לגרימת מוות ברשלנות.

הנאשם גרם למותו של אדם. הקלה בעונשו לא תשקף כראוי את עקרון קדושת החיים. בן 35 שנים היה המנוח במותו. נשוי ואב לילדה קטנה, אשה שנותרה אלמנה, תינוקת שנותרה יתומה. הוריו, אחיותיו, ומשפחתו כולה סובלים סבל רב. משפחה שהייתה שמחה, חווה יום-יום עצב. אסון שאין לו תקנה. חסרון שלא יוכל להימלא.

אין ספק בליבי כי התאונה ותוצאותיה הטרגיות השפיעו באופן ממשי גם על הנאשם אך האינטרס הציבורי במקרה זה ועקרון קדושת החיים, דוחק מפניו את האינטרס האישי של הנאשם ומחייב ענישה חמורה ומרתיעה, בדמות מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

לאחר כל אלה, ולאחר ששקלתי את השיקולים לקולא ולחומרא, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. **22** חודשי מאסר בפועל.
2. אני גוזרת על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא ינהג בזמן פסילה ו/או יורשע בעבירה של גרם מוות ברשלנות זאת במשך 3 שנים מהיום, עבירות בניגוד לסעי' 40, 64 ו-67 **לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961**.
3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ו/או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 15 שנים. מתקופה זו תנוכה כל פסילה מנהלית ושיפוטית אותה ריצה הנאשם בגין הליך זה.
4. הנאשם יפצה את משפחת המנוח בסך של 40,000 ₪. הפיצוי יופקד בגזברות בית משפט עד ולא יאוחר מיום 30/3/23 ויועבר ב-2 חלקים שווים מחצית לאשת המנוח ובתו ומחצית להורי המנוח- על פי פרטים אשר יימסרו ע"י הפרקליטות. מודגש בזאת כי מדובר בפיצוי סמלי אשר אין בינו לבין הפיצוי הביטוחי ולא כלום.

שימת לב רשויות שב"ס לבקשת שירות המבחן ללוות את הנאשם גם בתקופת מאסרו

העתק גזר הדין לשירות המבחן (הם ביקשו לדעת התוצאות כדי ללוות בתקופת המאסר)

זכות ערעור כחוק.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ג, 07 פברואר 2023, במעמד הנוכחים.